

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku J. B.
przy uczestnictwie T. B.
o podział majątku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 lipca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w Ś.
z dnia 21 sierpnia 2018 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) ustala, że każdy z uczestników postępowania ponosi koszty związane ze swoim udziałem w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Uczestnik T. B. zarzucił zaskarżonemu postanowieniu Sądu Okręgowego z dnia 21 sierpnia 2018 r. naruszenie art. 65 § 2 i art. 207 k.c. oraz art. 13 § 2, art. 328 § 2, art. 378 § 1, art. 391 § 1, art. 520 § 1-3, art. 567 § 3, art. 686 i 745 § 1 k.p.c. -w różnych układach i związkach.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uczestnik uzasadnił występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego: czy wysokość wynagrodzenia z tytułu korzystania z rzeczy wspólnej przez jednego ze współwłaścicieli może zostać ustalona wyłącznie na podstawie stawki amortyzacji tej rzeczy.

Ponadto uczestnik powołał się na oczywistą zasadność wniesionej skargi kasacyjnej. Wskazał, że Sąd drugiej instancji nie rozpoznał roszczeń uczestnika z tytułu nakładów z majątku odrębnego na majątek wspólny. Zarzucił też Sądowi Okręgowemu wadliwe zastosowanie przepisów o kosztach postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05).

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi natomiast o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa albo wydane zostało w wyniku dostrzegalnej w sposób pewny i niewątpliwy bez potrzeby głębszej analizy jurystycznej błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Przytoczone okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym

postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/2005, z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 2004/06, i z dnia 24 lutego 2006 r., IV CSK 8/06).

Skarżący nie wykazał, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, ani że Sąd drugiej instancji dopuścił się oczywistego naruszenia prawa, które doprowadziło do wydania niewątpliwie wadliwego orzeczenia.

Określenie zakresu roszczenia z tytułu pożytków z rzeczy wspólnej nastąpiło przy uwzględnieniu opinii biegłego. W istocie skarżący nie sformułował w tym zakresie zagadnienia prawnego, lecz zakwestionował ocenę dowodów dokonaną w sprawie, co jest niedopuszczalne na etapie postępowania kasacyjnego (art. 398³ § 3 i 398¹³ § 2 k.p.c.).

Sąd Okręgowy nie rozpoznał merytorycznie zarzutów apelacji dotyczących rozliczenia dalszych nakładów z majątku odrębnego uczestnika na majątek wspólny ze względu na brak w tym zakresie substratu zaskarżenia. W razie pominięcia przez sąd pierwszej instancji rozstrzygnięcia (pozytywnego lub negatywnego) o zgłoszonym żądaniu lub o jego części, strona powinna złożyć, przewidziany w art. 351 § 1 k.p.c., wniosek o uzupełnienie orzeczenia, który może jej otworzyć drogę do skutecznego wniesienia apelacji (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2011 r., I CSK 138/11, 13 sierpnia 2015 r., I CZ 58/15, 2 lutego 2018 r., II CZ 94/17, 9 lutego 2018 r., I CZ 12/18).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

jw